

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Zory Šmolkové a JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., ve věci

žalobce: A. K.
 zastoupen P. H.

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje
 sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2021, č. j. MSK 15934/2021, ve věci
společného povolení stavby vodního díla,

takto:

- I. Rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje ze dne 29. 3. 2021, č. j. MSK 15934/2021 **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši **6 400 Kč** ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou doručenou Krajskému soudu v Ostravě dne 21. 5. 2021 domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 3. 2021, č. j. MSK 15934/2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále jen „vodoprávní úřad“) zastávající vodoprávní řízení ve věci společného povolení stavby vodního díla „domovní čistírna odpadních vod“ na pozemcích parc. č. XA a XB v katastrálním území X, vedené k žádosti žalobce ze 7. 8. 2020, pro

nedoplnění podkladů, a to technické zprávy v části D, ačkoliv byl žalobce vyzván k jejich doplnění dne 14. 9. 2020.

2. Žalobce namítl, že jeho žádost neměla podstatné vady, které by bránily pokračování v řízení, a nebyl tedy dán důvod pro zastavení řízení. Podle žalobce je projektová dokumentace úplná a jsou v ní řešeny základní požadavky na výstavbu. Důvod požadavků na doplnění žádosti neuvedl ani vodoprávní úřad, ani žalovaný. Žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, že není přípustné použít schéma, které naopak vyhláška č. 499/2006 Sb. v části D. 2 toto vyžaduje. Souhlasil s tím, že v žádosti nebyly uvedeny souřadnice, tyto však nemusí být v projektové dokumentaci, neboť je nevyžaduje ani vyhláška č. 499/2006 Sb. Rovněž požadavek na souřadnice na středu nádrže ČOV je v rozporu s pravidly pro vodní díla.
3. Následně žalobce doplnil, že pokud vyhláška č. 499/2006 Sb. neurčuje některé technické údaje jako nezbytné, záleží na projektantovi, jaká technická data v projektu uvede, a vodoprávní resp. stavební úřad může vyžadovat pouze to, co určuje § 94o odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., stavebního zákona (dále jen „stavební zákon“) a vyhlášky č. 268/2009 Sb.
4. Žalovaný s žalobou nesouhlasil. Předložená projektová dokumentace měla vady, k jejichž odstranění vodoprávní úřad marně žalobce vyzval. Žalovaný zjistil další podstatné vady. Projektová dokumentace je vnitřně rozporná v části týkající se vypouštění odpadních vod, není z ní zjištělné, jak bude vyřešeno ukončení stávajícího odvádění odpadních vod, z vyjádření některých vlastníků technické infrastruktury je zřejmé, že se vyjadřovali k jinému záměru nebo jejich vyjádření pozbylo platnosti. Popis vad je uveden v rozhodnutí vodoprávního úřadu a žalovaného. Podle žalovaného nejde jen o formální nedostatky, ale nedostatky bránící řádnému projednání žádosti.
5. Krajský soud poté, co zjistil, že žaloba byla podána včas ve lhůtě dvou měsíců po doručení písemného vyhotovení rozhodnutí žalovaného žalobci, tedy v souladu s ustanovením § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v souladu s ustanovením § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Ze správního spisu krajský soud zjistil, že žalobce podal dne 7. 8. 2020 žádost o vydání společného povolení stavebního záměru „domovní ČOV s odtokem vyústění odpadních vod do vod povrchových, parc. č. XA a XB v k. ú. X“. Dne 14. 9. 2020 vyzval vodoprávní úřad žalobce k doplnění žádosti ve vztahu k předložené projektové dokumentaci. Konstatoval, že žádost nemá předepsané náležitosti podle § 94l stavebního zákona. Žalobci stanovil lhůtu k opravě a současně žalobce poučil o zastavení řízení v případě, kdy výzvě nebude vyhověno.
7. Dne 6. 1. 2021 vodoprávní úřad řízení zastavil podle § 66 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 správního řádu (dále jen „správní řád“) z důvodu neodstranění podstatných vad žádosti bránících v pokračování řízení. Tyto vady spočívají v nedoložení projektové dokumentace provedené v souladu s přílohou č. 8 k vyhlášce č. 499/2006 Sb., a doplněné o „D. technickou zprávu po obsahové stránce náležitě a dodatečně zpracovanou (...) uvedenou do souladu s výkresem D.2b) 04 „schéma ČOV: Řez“, o „výkres D.2b) 04 „Schéma ČOB: Řez“

doplňený o konkrétní výšku navrhované čistírny odpadních vod a výkopové jámy, osyp ČOV a uvedený do souladu s technickou zprávou, mocností podsypu“ a „výkres D.2 b) 06 „Schéma uložení potrubí PVC-KG“ doplněný o rozměry vnějšího průměru potrubí a šířky rýhy v souladu s technickou zprávou“. V odůvodnění vodoprávní úřad konstatoval, že požadované náležitosti technické zprávy jsou v souladu s vyhláškou č. 499/2006 Sb. a č. 503/2006 Sb., dále konstatoval, že je nepřípustné schématické uložení potrubí, které musí být konkrétní případ uložení v terénu.

8. Proti rozhodnutí podal žalobce odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím. V něm se ztotožnil s názorem vodoprávního úřadu o nedostatečnosti projektové dokumentace, k jejímuž odstranění byl žalobce marně vyzván, když ten setrval na svém názoru o její bezvadnosti. Poukázala na ustanovení § 94o odst. 2 písm. e) stavebního zákona, ukládající vodoprávnímu úřadu ověřit, zda je dokumentace předložená k žádosti úplná, přehledná a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu. Pokud by vodoprávní úřad nepožadoval doplnění předložené projektové dokumentace, kterou i žalovaný shledal nedostatečnou jak z důvodů, uvedených vodoprávním úřadem, tak z důvodů dalších vad, které sám zjistil, nemohl by splnit požadavky zákona a zatížil by své rozhodnutí chybou. Podle žalovaného dokumentace zpracovaná v rozporu se stavebním zákonem a vyhláškou č. 499/2006 Sb. je podstatnou vadou žádosti, pro kterou nelze v řízení pokračovat, a vodoprávní úřad postupoval správně, když žalobce k odstranění vad vyzval a při jeho nečinnosti řízení zastavil.
9. Předmětem soudního přezkumu v této věci je rozhodnutí o zastavení řízení, tedy rozhodnutí, kterým bylo řízení o žádosti skončeno z důvodů procesních, nikoliv věcných. Úprava zastavení řízení je obsažena obecně v § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, na kterém je napadené rozhodnutí též vystavěno. Podle něj *správní orgán řízení o žádosti usnesením zastaví, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení*. K naplnění těchto předpokladů, tedy k přítomnosti *podstatných vad žádosti bránící pokračování v řízení*, se pojí základní žalobní bod, že žádost byla prosta těchto podstatných vad. Podle žalovaného naopak byla touto podstatnou vadou žádosti neúplná a vadná projektová dokumentace, rozporná s § 94o odst. 2 stavebního zákona. Žalovaný se však v názoru, že vadná a neúplná projektová dokumentace je podstatnou vadou žádosti, jejíž neodstranění brání pokračování v řízení, mylí.
10. Povinnost připojit dokumentaci k žádosti o vydání společného povolení upravuje § 94l odst. 2 písm. e) stavebního zákona: *k žádosti o vydání společného povolení stavebník připojí dokumentaci pro vydání společného povolení, která obsahuje průvodní zprávu, souhrnnou technickou zprávu, situační výkresy, dokumentaci objektů a technických a technologických zařízení a dokladovou část*. Stavební zákon rovněž jednoznačně stanoví následky nepřipojení povinné dokumentace, když podle § 94l odst. 5 stavebního zákona, *pokud k žádosti o vydání společného povolení není připojena dokumentace pro vydání společného povolení nebo pokud není zpracována projektantem, stavební úřad takovou žádost neprojednává a řízení zastaví; usnesení o zastavení řízení se oznamuje pouze stavebníkovi*.
11. Tato situace však v nyní posuzované věci nenastala, neboť žalobce dokumentaci zpracovanou projektantem žádosti připojil. Důvodem zastavení je vadnost této připojené dokumentace, která podle žalovaného a vodoprávního úřadu neodpovídá § 94o odst. odst.

2 stavebního zákona, ukládající stavebnímu úřadu ověřit zejména, zda a) dokumentace je úplná, přehledná, a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, b) je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem. Je – li dokumentace v rozporu § § 94o odst. 2 stavebního zákona, vede to však k zamítnutí žádosti, tedy věcnému rozhodnutí o žádosti, nikoliv k zastavení řízení, jak vyplývá z § 94p odst. 2 stavebního zákona: *stavební úřad žádost zamítne, není-li stavební záměr v souladu s požadavky uvedenými v § 94o stavebního zákona.*

12. Vodoprávní úřad a žalovaný neuvedli žádný důvod, proč v této konkrétní věci připojená projektová dokumentace, která podle nich nenaplnuje požadavky úplnosti a přehlednosti a neodpovídá náležitostem na ni kladených v prováděcím předpise, představuje vadu žádosti bránící v pokračování v řízení, místo aby byla důvodem pro zamítnutí žádosti. Neuvedli ani žádnou jinou vadu, kterou by žádost žalobce trpěla, k jejímuž odstranění by byl žalobce marně vyzván, a která by bránila pokračování v řízení. Za této situace odůvodnění napadeného rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím prvoinstančním neskýtá oporu výroku, neboť správní orgány neprokázaly naplnění podmínky pro zastavení řízení podél § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu.
13. K stejnému závěru dospěla i judikatura v obdobných věcech. Krajský soud v Plzni v rozsudku ze dne 31. 3. 2014, č. j. 57 A 49/2013 – 91, uvedl, byť na podkladě zastavení řízení o stavebním povolení, nikoliv zastavení společného územního a stavebního řízení, „*přistoupil-li stavební úřad k přezkoumání podané žádosti a připojených podkladů z toho hlediska, zda lze stavbu podle nich provést, a k ověření v ustanovení § 111 odst. 1 a 2 stavebního zákona uvedených skutečností, přistupuje k věcnému projednání žádosti. Výsledkem tohoto přezkoumání a ověření pak nemůže být nic jiného, než vyhovění žádosti nebo její zamítnutí*“. Ve věci zastavení společného územního a stavebního řízení pro neodstranění vad žádosti z důvodu nepředložení požárně bezpečnostního řešení stavby, neuvedení projektové dokumentace do souladu s vyjádřením provozovatele vodovodní sítě a nepředložení stanoviska Hasičského záchranného sboru rozhodl Krajský soud v Praze pod č. j. 54 A 203/2018 – 69 dne 11. 5. 2021 rozsudkem rušícím rozhodnutí potvrzující zastavení řízení, když vyšel z právě citovaného rozsudku č. j. 57 A 489/2013 – 91 a uvedl: *přistoupí-li stavební úřad k přezkoumání podané žádosti a připojených podkladů z toho hlediska, zda lze stavbu podle nich provést a umístit, a k ověření skutečností uvedených v § 94a stavebního zákona, přistupuje k věcnému projednání žádosti. Výsledkem tohoto přezkoumání a ověření pak nemůže být nic jiného, než vyhovění žádosti (§94p odst. 1 stavebního zákona) nebo její zamítnutí (§94p odst. 2 stavebního zákona).*
14. Pokud měly správní orgány za to, že předložená projektová dokumentace je rozporná s § 94o odst. 2 stavebního zákona, měly žádost zamítnout. Zastavení řízení za této situace je nesprávným procesním postupem, který mohl mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Zastavení řízení je totiž důsledkem přítomnosti překážky, která vede k tomu, že v řízení vůbec nelze pokračovat. Výsledkem věcného přezkoumání žádosti je naproti tomu rozhodnutí o předmětu řízení ve smyslu § 67 správního řádu, tedy rozhodnutí o meritu žádosti účastníka. Obě rozhodnutí mají pro žadatele jiné důsledky, ať již pro podání další žádosti, nebo z hlediska opravných prostředků a též limitů soudního

přezkumu. K témuž dospěla i judikatura správních soudů, např. Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 4 As 11/2021 – 36 ze dne 21. 3. 2013, bod 23 a 24 odůvodnění.

15. Krajský soud proto zrušil napadené rozhodnutí bez jednání pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí, tedy podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., a z důvodu podstatného porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé, tedy podle § 76 odst. 1 písm. c) s. r. s., a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení podle § 78 odst. 4 s. ř. s.
16. Posouzení důvodnosti dalších žalobních námitek shledal soud s ohledem na výše uvedené předčasným, a proto se jimi nezabýval, neboť by tím nepřipustně předjímal další postup správních orgánů.
17. Vzhledem k tomu, že v řízení byl plně procesně úspěšný žalobce, vzniklo mu v souladu s ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. právo na náhradu nákladů řízení, k jejichž náhradě soud žalovaného zavázal. Náklady řízení žalobce představují zaplacený soudní poplatek za podání žaloby ve výši 3.000,- Kč, dále odměna ze zastoupení advokátem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. ve výši 3.100,- Kč, podle § 7 bod 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., a to za jeden úkon právní služby, příprava převzetí zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky, jednou režijní paušál ve výši 300,- Kč za tento úkon právní služby podle § 13 odst. 3 vyhlášky. Všechny tyto náklady řízení podle obsahu spisu žalobci prokazatelně vznikly a jedná se o náklady nezbytně nutné k uplatnění jeho práva. Soud proto žalovaného k jejich zaplacení žalobci zavázal, a to přímo žalobci, když k ukončení zastoupení žalobce advokátem došlo před vyhlášením rozsudku. Lhůtu k zaplacení soud stanovil v souladu s ustanovení § 160 odst. 1 občanského soudního řádu, neboť tato lhůta je přiměřená možností žalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 18. srpna 2022

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu